

רחל מחלת על כל העולם

יפהפיה א' נגד יפהפיה ב'

היפהפיה שמעונה מפיצה שמעונות כוונות על יחסיהם בינה לבין יחסים ש' לפי דבריה הם פרידימוניה של שמעונה בלבד.

ובכן, האפטרופוס צילצל לידה, ואמר לו את המילים הבוטות הבאות: "אם אתה לא יכול לשמור על החברה שלך, אם אני אשמור עליה!"

החברה, שלפי גירסה אחת לא היה ולא נברא, ולפי גירסה אחרת כן היה וכן נברא, התנצל בשם ידעתו, ואמר שהיא פשוט היתה עצבנית.

היפהפיה דיצה והיפהפיה שמעונה לא ארהבות האחת את השנייה עוד מראשית חייהן, מהימים הראשונים בהם החלו לקבל את תודעת-היופי שלהן. בגיל 16 ניהלה דיצה רומאן עם בני ברק, והשניים עמדו להתחתן, אבל ברגע האחרון לא השתו, והי חתונה בוטלה.

אחרי-כך התחתנה שמעונה עם בני הנ"ל. דיצה היתה נשואה כבר עם ברוך חכם, בגיל 17, אבל התראתה מרי פעם עם בעלה של שמעונה. שמעונה נטרה לה טינה על זה, ובמשך שנים ניהלו השניים קרבות מרים, בכל מיני חיותות גבריות. פעם האחת היתה מנצחת, ופעם השנייה.

הקרב האחרון הוא המר והקשה בירי. תר. לעת עתה הוא הסתיים, לפי דברי שמי צנה, בניצחונה של שמעונה, ולפי דברי דיצה, בניצחונה של דיצה; ושתייהן מסתובבות בעיר ומספרות את סיפורי הניצחון שלהן. ואומרים שאחת מהן, לפחות, מתכוננת להירצא על זה אלבום.

שמעונה

דיצה

יפהפיה אחת, שמעונה שווארץ, יש בה לה עטופה בעור שווף, בברכת מלון שרתוף, וכל באי-הבריכה זללו אותה בעיני-הם. לידה ישבה האפטרופוסית שלה וידידתה הטובה, יונה בירנבך, אשת-היהלומן. ר' הגה, איזה-אוסר-קופץ-על-המונים-ביום-אחד בבת-אחת — לברכה נכנסה במרוצה יפה-פיה שנייה, גדולה עוד יותר, יפה עוד יר-תר — דיצה חכם.

היא נכנסה במרוצה. נעמדה ברגליים פשוט קות מול יפהפיה מספר אחד, שמעונה, ור' אמרה לה בקול רם, באלו המילים: "אומ' ללה שכמותך! את לא מתביישת לרכל עלי את השטריות שלך? אני מרחמת עלייך! אין לך תוכן אחר בחיים! כל מה שאת יכולה לעשות זה רק לרכל על אחרות! אני מרחמת עלייך!"

יפהפיה מספר שניים השתתקה. יפהפיה מספר אחד לא הגיבה. האפטרופוסית הב' חינה בדממה הבלתי-נעימה, והתפרצה ל' שתיקה הקולחת: "מה את רוצה ממנה?! מה היא עשתה לך?"

"מיסכנה שכמותך!" נזעקה יפהפיה מספר שניים, "אין לך כבר מה לעשות אלא להגן על המוטומטמת הזאת?" ואו היא נפתה פנייה פאטאלית אל היפהפיה מספר אחד, ור' סיכמה את העניין: "את יכולה להסתלק מן הארץ! מי צריך אותך כאן? סעי מפה ל' תמיד!"

למחרת היום לקח האפטרופוס של שמי עונה את העניינים לידיים, וצילצל אל הידיד של שמעונה, תעשיין ידוע — הלא הוא נושא המריבה: כי היפהפיה דיצה טוענת

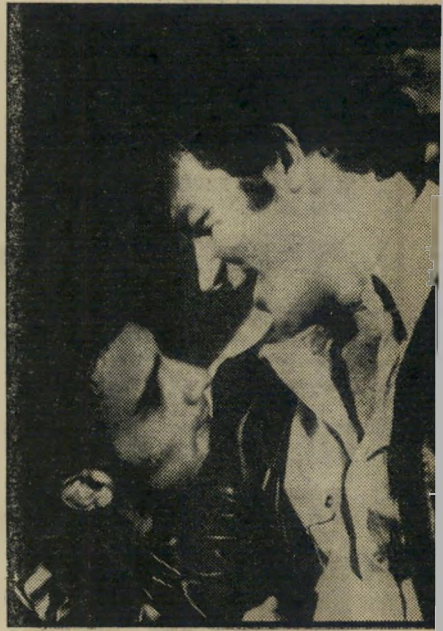
הוא שכח הכל

אריס סאן ועליזה עזיקרי, העיר-מדת ללדת את בנו, פתחו במלחמה ציבורית רחבה, מלווה בהאשמות והא-שמות-נגד.

היום הוא נושא בכיסו התחייבות מצידה, שאין לה שום תביעות אליו ב' קשר ללידה. "היא הבטיחה לי לא לע' שות לי שום צרות ולא לבוא אלי בשום דיושנות", אומר אריס, ועליזה אינה מכחישה. אבל היא מספרת: "הוא הב' טיח לי שאני אשכב בחדר-הלידה היפה ביותר. שאני אחיה מוקפת פרחים. הוא התחנן לפני שאני לא אסע לחוץ-לארץ. שאני אלד פה. עכשיו הוא שכח הכל. גם, לי היה כתב-התחייבות ממנו", היא מספרת, "הוא התחייב שהוא ישא אותי לאשה. היום הוא לא זוכר כלום. אני הייתי האשה היחידה שהוא שם את הראש על כתפיה, וסיפר לה את הצ' רות שלו. לא היתה לו אשה אחרת ש' הוא אהב כמוני. היום הוא שכח הכל."

גם אותי, גם אותי!

"חבק אותי", אומר מאיר רביאור ל' ידידו, "בוא אלי!" והחבר בא אליו, ומחבק אותו ומנשק אותו, וכשהצגה נגמרת, צריך

רביאור (שמאל) בהצגה

מאיר רביאור להתחמק אל מאחרי הקל-עים ולברוח מכל מיני צופים, שבאו במיור-חד לראות אותו, ורוצים גם. למאיר רביאור היה תמיד מראה עדין, ולמרות שהמראה הזה היה מראה כרוב, ומה שמסתתר מאחוריו היה סתם בחור בגיל כמו כל השאר, הרי היה קשה להס' ביר את זה לכל אלה שהמראה היטעה אותם.

כשהוא הגיע לקאמרי, חיפש הבמאי, ליאונרד שאח, שלושה שחקנים למת' זהו. הביאו אליו את מאיר רביאור, והוא נאלם דום. תעץ את עיניו במאיר ולא הוריד אותן. מאיר חייך במבוכה, ניסה לס' תוח בשיחה. הוא שאל על המחזה, על ה' תפקיד, אבל ליאונרד לא ענה. רק עמה, והשתק.

אחרי-כך אמרו למאיר שהוא מצא חן בעיני הבמאי, והסבירו לו גם למה. הוא הבין, כי קרו לו דברים כאלה גם לפני כן. יום אחד הוא נכנס לקוויץ, בלילה, עם חברו, והיה שם במיקרה אוסף של רומאים, שהתכנסו יחד כדי לבלות את סוף הלילה. "בקושי יצאתי משם חי", הוא מס' פה, "הם כימעט אנסו אותי!". להייל נאמן, שביים את ההצגה איה, איה אתה ג'וני במלון הילטון, כבר יש ניסיון תיאטרלי בסטיות. הוא ביים לפני זמן-מה את מלך הפרוורסיות של התיאטרון

הפרקליט השובב

דני וילדמן הוא לא רק צעיר (28), מוכשר ועורר-דין, לא רק צבר שובב. הוא גם היה ידוע עד עכשיו בתור מלך המסיבות של ירושלים הבירה. עוד לפני שהיתה משוחררת.

הוא נהג להתהולל כמו שצריך והיה מסור-גל לקום, בשעה אחת בבוקר, במאי באר — בוי לקחת את החברה לטיול לילי. ייתכן שכל זה לא מצא דווקא חן בעיניה של אשתו הצעירה והיפה, איילה — אבל בעצם היא היתה רגילה להתנהגות כזאת, לפני שהתחתנה עם דני, לפני כמה שנים, כשהיתה פרח-שחקנית והבחורה התורנית של המחזאי ניסים אלזני. רק לאחר ש' ניסים נטש אותה — בחרה באיש היציב והי-בטוח, בעל תואר המשפטן.

אפשר להגיד שהיו אלה חליפין טובים. איילה מצאה בית, ואם היו לה אי-אלו טע'נות לפרקליט השובב שלה — היא לא גיל-תה אותן מעולם לאיש.

המודרני, את ז'אן ז'נה, במחזה שנקרא ההשגחה העליונה. שני ההומוסקסואלים ב' מחזה ההוא היו יצחק חזקיה ואילן תורן.

למחזה הנוכחי הוא לקח את מאיר רב-אור ור' אבני. מאיר התאים לתפקיד, אבל הילל מצא שצבע שערוותו גברי מדי. הוא ביקש אותו לצבוע אותו לאדום. מאיר צבע, וההומוסקסואלים של תל-אביב למדו להכיר אותו ממרחקים. ואם עד עכשיו הוא הצליח להתחמק מהם איכשהו, הרי שמעכי-שיו הם לא נזנחים לו בכלל מנות' הוא התלונן על כך בפני הבמאי, והבמאי סידר לו פיאה נוכרית. זה עזר. בהצגה הוא לובש את הפיאה, וההומיגים, ששימעו הגיע אליהם, באו מכל קצוות תל-אביב כדי לראות איך מייצגים אותם. לך תסביר להם שגם טועים. שמאיר רב-אור הוא בסך-הכל שחקן מוכשר!

מסיבת-החשק

השחקנית ברכה נאמן ידועה כאשה חופשית. חופשית מאוד. כשהיא אוהבת מישהו, היא אומרת את זה, עם כל הפר'טים, וכשמשוה לא מוצא-חן בעיניה — היא גם כן אומרת את זה.

משום מה לא מוצאות-חן בעיניה השמו'עות על אורגיות הסובבות את שמה — בלי כל צידוק, כמובן. היא הכחישה והכ'חישה ואיימה, למשל, על כל מי שרמז שב' מסיבה מסוימת לפני חודשים אחדים הת'עסקה אחת הנוכחות המרכזיות עם שבעה גברים, בזה-אחרי-זה ולעיני החוגגים.

או בטח יהיה לברכה שוב מה להכחיש. ביום ו' ערכה ברכה נאמן מסיבה סוערת ביותר, שלא לפי המתכונת הרגילה של הנשפים הישראליים. חוץ ממנה היתה שם גם הדוגמנית לוש כהן ושורה שלמה של יפהפיות וגברים.

אז שלא תגידו שאצלנו זה לא כמו בעולם הגדול.

קפיצה לתפקיד

אמרת לך מוזן שליליה להב עוד תגיע רחוק, ובכן, היא כימעט הגיעה למרחק עצום. היא ממלאת את תפקיד השחקנית הידועה אליזה וואלי, אצל בעלה של אותה שחקנית. היא לא קפצה ישר לתפקיד זהו. היא הגיעה אליו לאס'לאט. בהתחלה היא הכירה בארץ זוג איטלקים בשם אלברטו מרוקי ואשתו. הוא — מפיץ איטלקי.

היא התיידדה איתם, הפכה לחזק — אפלטוני, כמובן — מהמישפחה, ובתור שכזאת נבעה איתם לאיטליה. באיטליה הם הכירו לה ידיד משותף של המישפחה, את ג'וני פראנקו, בעלה של אליזה וואלי.

ג'וני ואליזה נשואים כבר שנים רבות, בנישואים קאתוליים, שכידוע אינם ניתנים לביטול. לואליזה יש אפילו ילד גדול, שחקן, שהיה בארץ ומילא תפקיד לאקטן בסרט הישראלי איטלקי חמישה ימים בסני, ושמו קרלו דה-מאיו.

הידידות בין דליה לג'וני התחילה באופן די רישמי. הם ביקרו יחד אצל זוג הידידים המשותפים שלהם, וחזרו משם יחד, ויום אחד צריך היה ג'וני לנסוע לארץ, והוא טען שקשה לו להסתדר כאן. עברית הוא לא יודע. אנגלית הוא לא יודע. ואיטלקית אין הישראליים יודעים.

דליה הסכימה לבוא איתו, לעזור לו. היא באה איתו, היא חזרה איתו, ועכשיו, למרות שהתפקיד שלה נגמר, היא ממשיכה לעזור לו, ואומרים שזה די חודי.